

ganizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Przebudowana państwowa linja normalnotorowa Nasielsk — Sierpc długości 88 kilometrów zostaje otwarta do użytku publicznego w ruchu prawidłowym i włączona do sieci kolei państwowych okręgu Dyrekcji kolei państwowych w Warszawie.

§ 2. Przewóz osób, bagażu, towarów, zwłok, zwierząt i t. p., wymienioną w § 1 linją Nasielsk—Sierpc, odbywa się na zasadach ogólnych z zastosowaniem przepisów i taryf każdorazem obowiązujących na państwowych kolejach normalnotorowych, otwartych do użytku publicznego.

§ 3. Stacje i odległości taryfowe na linii Nasielsk—Sierpc ustala się następująco:

Do stacji: Od stacji:	Sierpc	Zawidz	Raciąż	Baboszewo	Płońsk	Wkra	Nasielsk
	k i l o m e t r ó w						
Nasielsk	88	75	56	41	30	15	—
Wkra	73	60	41	26	15	—	15
Płońsk	58	45	27	12	—	15	30
Baboszewo	47	34	16	—	12	26	41
Raciąż	32	19	—	16	27	41	56
Zawidz	14	—	19	34	45	60	75
Sierpc	—	14	32	47	58	73	88

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Kolei:

1) z dnia 17 czerwca 1924 r. o otwarciu tymczasowego ruchu osobowego na linii kolejowej Nasielsk—Sierpc (Dz. U. R. P. № 55, poz. 557) i

2) z dnia 28 października 1924 roku o zmianie opłat taryfy osobowej i bagażowej na linii kolejowej Nasielsk—Sierpc (Dz. U. R. P. № 96, poz. 897).

Od tegoż dnia tracą zastosowanie na linii Nasielsk — Sierpc, zachowując jednocześnie moc obowiązującą względem linii Kutno — Płock i Zgierz—Kutno, następujące rozporządzenia Ministra Kolei:

1) z dnia 15 lipca 1924 r. o tymczasowym przewozie towarów, należących do osób prywatnych, na będących w budowie liniach normalnotorowych kolei państwowych Kutno — Płock, Zgierz — Kutno i Nasielsk—Sierpc (Dz. U. R. P. № 62, poz. 615) i

2) z dnia 24 października 1924 roku wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach rozporządzenia z dnia 15 lipca 1924 r. o tymczasowym przewozie towarów, należących do osób prywatnych, na będących w budowie liniach normalnotorowych kolei państwowych Kutno—

Płock, Zgierz—Kutno i Nasielsk—Sierpc (Dz. U. R. P. № 96 poz. 898).

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

984.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 13 grudnia 1924 r.

w sprawie należytości budowlanych uiszczanych przez abonentów państwowych sieci telefonicznych nowozgłaszających się, zmieniających lokale lub cesjonariuszy.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby fizyczne i prawne, zgłaszające życzenie o zainstalowanie u nich aparatów telefonicznych i o załączenie ich do państwowej sieci telefonicznej, prócz stałych opłat abonamentowych uiszczają jednorazowo na pokrycie kosztów robót, określone taryfą należytości budowlanej, a mianowicie: za instalowanie aparatu głównego; ewentualnie aparatów dodatkowych—opłatę ryczałtową i za wykonanie połączenia—opłatę, zależną od rzeczywistej długości linii łącznikowej między stacją abonamentową i centralą.

Analogiczne należytości budowlane uiszczają również osoby, które już są abonentami sieci, o ile żądają przeniesienia aparatów do innego lokalu: za zdjęcie aparatu w starym lokalu i zainstalowanie go w nowym—opłatę ryczałtową, za wykonanie zaś połączenia, — jeżeli nowy lokal położony jest przy tej samej magistrali co poprzedni,—według rzeczywistej długości ewentualnie wymaganego przedłużenia linii łącznikowej, jeżeli nowy lokal położony jest przy innej magistrali co poprzedni — według rzeczywistej długości całej linii łącznikowej między stacją abonamentową i centralą.

§ 2. Zarówno nowozgłaszający się abonent jak i abonent, żądający przeniesienia aparatów, uiszczają należytości budowlane równocześnie ze zgłoszeniem w wysokości określonej taryfą i to niezależnie od tego, czy zarząd telefonów istotnie buduje dla nich nowe połączenia, czy też oddaje im do dyspozycji połączenia zapasowe.

Wyjątek od powyższej zasady stanowią osoby i instytucje, które należytości budowlane uiszczają z sum skarbowych. W tym wypadku wymiar należytości budowlanych ustala się nie na podstawie stawek taryfowych, lecz według rzeczywistych kosztów, jakie poniósł zarząd telefonów, załączając abonenta do sieci telefonicznej, nie są więc pobierane należytości budowlane za połączenia zapasowe, oddawane do dyspozycji tej kategorii abonentów.

§ 3. Przez uiszczenie należności budowlanej za przyłączenie abonent nabywa prawa do korzystania z oddanego mu do dyspozycji połączenia przez cały czas trwania abonamentu, nie nabywa jednak praw własności do danego połączenia. Zarówno linja jak i przewody pozostają własnością Zarządu Poczty i Telegrafów i tylko ten ostatni może nimi dysponować, wobec czego abonent nie może samowolnie przekazywać praw swoich do korzystania z połączenia osobom trzecim.

§ 4. Abonent traci prawa do korzystania z oddanego mu do dyspozycji połączenia w tych wypadkach, gdy bądź dobrowolnie wypowie abonament, bądź gdy nie uiszcza opłat abonamentowych w terminie przepisanym.

Dla uiszczenia opłat abonamentowych przewidziany jest siedmiodniowy okres ulgowy od dnia, do którego abonament był uiszczony, ósmego dnia aparat telefoniczny zostaje wyłączony, pozostaje jednak w lokalu abonenta i dopiero dziesiątego dnia Zarząd telefonów zdejmuje aparat.

W ciągu dni trzydziestu od dnia, do którego abonament był opłacony, abonent może żądać ponownego zainstalowania zdjętego aparatu, przyczem uiszcza tylko należność budowlaną za zainstalowanie aparatu i opłatę abonamentową od dnia, do którego rachunek był nieuregulowany. Wznowienie abonamentu po upływie dni 30 traktowane jest jako nowe przyłączenie, wobec czego abonent obowiązany jest uiszczyć należności budowlane za wykonanie nowego połączenia.

§ 5. Nowonabywcy posiadłości ziemskich lub innych nieruchomości jak również przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych, w których już są czynne abonamentowe stacje telefoniczne, w tych wypadkach, gdy poprzedni właściciele zrzekają się swych praw do abonamentu telefonicznego na rzecz nowonabywców, opłacają należności budowlane za przyłączenie w wymiarze zmniejszonym, a mianowicie: za przewody w obrębie strefy pierwszej — 50%, za przewody zaś poza pierwszą strefą — 25% opłat normalnych przewidzianych taryfą.

§ 6. Zwolnieni są od uiszczenia należności budowlanych za wykonanie połączenia:

- a) prawni spadkobiercy zmarłego abonenta, gdy obejmują po nim stację telefoniczną w terminie nie przekraczającym dni 30 od dnia, do którego opłacony był abonament i gdy tegoż dnia opłacą zaległy abonament;
- b) jedno z małżeństwa, gdy drugie przekazuje mu swe prawa do abonowanego na swoje imię telefonu;
- c) dzierżawcy posiadłości ziemskich lub innych nieruchomości jak również przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych, w których już są czynne abonamentowe stacje telefo-

niczne, w tych wypadkach, gdy właściciele tych posiadłości lub przedsiębiorstw, pozostając nadal abonentami telefonicznymi, ponoszącymi odpowiedzialność za dotrzymanie zobowiązań względem Zarządu telefonów, proszą o umieszczenie w spisie abonentów nie swoich nazwisk lub firm, a nazwisk lub firm swych dzierżawców.

W wypadku odwrotnym, a więc gdy abonamentowa stacja telefoniczna zainstalowana została z inicjatywy dzierżawcy i ten ostatni uiszczył należności budowlane i korzysta z praw abonenta, prawa te mogą być cedowane na właściciela tylko na warunkach podanych w § 5.

- d) dwaj abonentci jednej i tej samej sieci, gdy wzajemnie zmieniają mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są abonamentowe stacje telefoniczne i proszą o przełączenie ich na dawne numera.

§ 7. We wszystkich wyszczególnionych w §§ 5 i 6 wypadkach przekazania praw do abonamentu państwowej sieci telefonicznej względnie zmiana nazwiska lub firmy, pod którą w spisie abonentów dana stacja abonamentowa figuruje, może nastąpić tylko na podstawie pisemnych deklaracji, wnoszonych do miejscowego Zarządu telefonów przez obie zainteresowane strony za wyjątkiem wypadku wskazanego w § 6 pod a), w którym to wypadku deklaracja jest jednostronna.

Strona przejmująca uprawnienia pierwotnego abonenta przejmuje i jego zobowiązania, co może być zaznaczone w deklaracji, względnie stwierdzone podpisaniem odpowiednich załączników, oraz uiszcza ustalone taryfą telefoniczną należności za zmianę numeru lub adresu.

§ 8. Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów przysługuje prawo na wniosek właściwych Dyrekcji Poczty i Telegrafów obniżać wymiar należności budowlanych za wykonanie połączenia, o ile chodzi o oddanie do użytku nowozgłaszającemu się abonentowi linji zapasowej nieczynnej, położonej poza pierwszą strefą. Zniżka może wynosić od 50 do 75% należności normalnych, zależnie od tego, jakiego remontu wymaga linja przed oddaniem jej do użytku. Niezależnie od uiszczenia należności w gotówce w obu wypadkach nowozgłaszający się abonent dostarcza słupy potrzebne do zamiany nadpsutych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r., w związku z czem ulegają odpowiedniej zmianie terminy płatności wskazane w §§ 23 i 24 taryfy telefonicznej, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 397).

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*